

Ами що потеглихме отъ нихните жени! Премина единъ паша отъ село, и онии жени потекоха да подадутъ жалба отъ насъ. Ами азъ що да сторя? И другое зло. Но като чухъ, побѣгнахъ у гору, и сѣдяхъ тамо два дни, докле си поиде пашата. И сѣдяха онии овчаре тамо у затворка три мѣсеци. Послѣ извади касапъ-баши ферманъ отъ везира, и извади овчерете, и овцети¹⁾ узе отъ султану; а отъ глоба оная узе половина отъ бостанджи-баши мазилину²⁾, сирѣчь 750 гроша. Тои бостанджи-баши беше отъ Карнобать, Сербезь-оулу на име Мехметъ.

Като са сверши все оная работа, тая зима сѣдяхъ у домъ мой. Ала като ми не даваше деспоти позволение да служа литургия, и священниците, като мя укоряваха на всякий день, и като ме предадоша старците³⁾ безъ кабахать на бостанджи-баши; като⁴⁾ толкова послужихъ азъ на все селскии работи: колико крѣти излазихъ на везирския диванъ⁵⁾ зарадъ селская помощь, двадесѣтъ години учихъ дѣцата имъ книжное учение, и на всякая недѣля, и на всякий праздникъ сказвахъ поучение, и толкова трудъ що подяхъ, и толкова добро, що имъ сторнхъ и тѣлесно и душевно — а най-послѣ мя предадоха на бостанджи-баши да мя убий!

Спроти това и мене дотегна... И едно отъ това, друго отъ попское укорение, да мя не хранѣть като слѣпецъ — отъ тая тегота востаняхъ и поидохъ на Ахиялска еперхиа. И онъ⁶⁾ ме прие сасъ радость и даде ми енория дванадесѣтъ села сасъ Карнобать ведно⁷⁾.

Знаяхъ, како е Сербезь-оулу тамо, що узе глоба отъ насъ, и пакъ я узеха отъ него назадъ сасъ ферманъ, но держажъ ся на правина — почто ония овци азъ нито ги продадохъ, нито ги купихъ, — токмо ся продадохъ и купихъ у моята хижъ. И като поидохъ тамо да попувамъ, радвахъ ми ся христиани

¹⁾ На много мѣста Софроний пише фонетично. ²⁾ Уволнения, падналия. ³⁾ Това ще е еснафа и общината, съставенъ отъ по-първитѣ хора на селото. ⁴⁾ Макарь че ⁵⁾ Съветъ. ⁶⁾ Ахиялскиятъ владика. ⁷⁾ По свидѣтельство на пѣтешественици, по онова време много села сж били безъ свещеници, и селянитѣ сж тѣнѣли въ дълбоко невежество; селянитѣ тамъ, освенъ крѣщение и умѣние да се крѣстятъ, нищо друго не сж знаели отъ христианството; па и поповетѣ, дето ги е имало, малцина сж знаели „Вѣрую“ и „Отче нашъ“; вѣрата за тѣхъ е била само праздницитѣ и поститѣ.